

[H. P. Jensen.]

godt som alle Arbejdere først og fremmest ønsker Arbejde og ikke Understøttelse. De faa Undtagelser er nemt talt, og derfor er det bedste, Samfundet kan gøre, at give Arbejde til de arbejdsløse. Men der maa jeg naturligvis erkende, at det er kun begrænset, hvad Kommunerne kan sætte i Gang af Arbejde, og man maa altsaa ogsaa gaa til Understøttelser, thi man kan jo ikke lade Menneskene lide Nød og derigennem tvinge dem ind paa Forbryderbanen — det vilde dog være en forkert Form for Økonomi. Der er her i Landet en Forening til Dyrenes Beskyttelse, og der er noget, der hedder „Hestens Værn“. Denne sidste Forening har den Opgave, naar en Hest bliver ilde behandlet eller er gammel og udslidt, at indkøbe den og slaa den ned, saa den kan faa Ende paa sin kummerfulde Tilværelse. Men Mennesker, som ikke kan faa det daglige Udkomme, eller som er udslidt, kan man fornuftigvis ikke slaa ned, skønt Døden ofte vilde være dem en Befrielse for de Byrder, de lever under. Vi, der færdes ude omkring og kommer ind i de smaa Hjem, ser dér blege, magre Børn, som ofte paa Grund af Bolignød og Arbejdsløshed ikke faar det nødvendige til Livets Ophold, og det er saadanne Steder, vi mener der bør hjælpes. Hvis Staten ikke hjælper her, maa Kommunerne hjælpe; selv om Skatteprocenten stiger, saa maa man se bort derfra. Der maa hjælpes, hvor der trænges til Hjælp. Det er derfor haardt tiltrængt, at ogsaa Staten yder et ringe Bidrag, og trods alle tidligere Taler af den højtærede Indenrigsminister indrømmer Ministeren nu endelig i Bemærkningerne til det Lovforslag, der fremsattes i Folketinget om Tilskud til Hjelpekasserne, at Kommunernes Udgifter til Hjelpekassen er steget betydeligt i det sidste Aar paa Grund af, at den ekstraordinære Understøttelse er bortfaldet. Der tales om en Stigning paa ca. 4 Mill. Kr. det sidste Aar.

Men det er jo ikke alene Hjelpekassernes Udgifter, der tynger Kommunerne; de forholdsvis store Summer, der af forstaaende Kommunalbestyrelser bevilges til Arbejders Igangsættelser, vejer ogsaa til. En Kommune med ca. 14 000 Indbyggere, hvor der ikke er socialdemokratisk Fler-tal, har saaledes bevilget flere Hundrede Tusinde Kroner til Arbejders Igangsættelse for at aflaste Hjelpekassen. Desuagtet kan jeg oplyse, at Hjelpekassens Udgifter i de sidste 5 Maaneder har været ca. 30 000

Kr. større end i den tilsvarende Periode for et Aar siden. I øvrigt er det ikke alene den Kragh'ske Arbejdsløshedslovgivning, der tynger Kommunerne i økonomisk Henseende. Tager man den mishandlede Indvalideforsikringslov og undersøger de Virkninger, den har faaet, viser det sig, at Resultatet er blevet stigende Udgifter for Kommunerne. I Løbet af et Aarstid vil den ekstraordinære Udgift f. Eks. andrage ca. 22 000 Kr. for den Kommune, jeg har den Ære at være Borgmester for.

Jeg kunde fortsætte med flere bedrøvelige økonomiske Betragtninger, men det vilde neppe nytte noget under denne Regering, der lige indtil de sidste Dage af Samlingen har haft en rank Ryg overfor alle Krav om Støtte til Kommunerne, men nu møder med et Brød paa 1 Mill. Kr. til Fordeling blandt de kommunale Hjelpekasser. Naturligvis tager jeg som den praktiske Mand, jeg tror jeg er, imod et saadant Bidrag, jeg tager ogsaa med Tak imod et saadant Bidrag. Men jeg fastslaar, at Hjælpen er ganske utilstrækkelig, og af al min Kraft vil jeg opfordre den højtærede Indenrigsminister til, hvis hans Ministerliv varer saa længe, at fremkomme med et virkeligt Hjelpeforslag ved Samlingens Begyndelse til Oktober. Mit Parti og jeg vil stemme for det foreliggende Lovforslag, hvilket jeg nu har begrundet for første Afsnits Vedkommende, og vi ønsker ikke Sagen i Udvalg for ikke at hindre dens Gennemførelse nu i Samlingens sidste Dage. Vi ønsker, at Lovforslaget maa nyde hurtig Fremme, da det er i højeste Grad paa-krævet, at der ydes Kommunerne det foreslaaede Tilskud til Hjelpekasserne.

Ludvig Christensen: Jeg forstaar egentlig godt Hensigten med, at de to konservative Partier har sammenarbejdet de to Lovforslag, der blev forelagt i det andet høje Ting, nemlig Forslag til Lov om Bidrag af Arbejdsløshedsfonden til Kommunernes Udgifter til Hjelpekasserne i 1927—28 og Forslag til Lov om Udlaan af Arbejdsløshedsfonden til Arbejdsløshedskasser til Hjælp til Oprettelse af Krisefonds, for ellers havde der i Dag i dette høje Ting foreligget et Forslag til Lov om Ændring i den Arbejdsløshedslov, der blev vedtaget i Fjor. Jeg vil minde det høje Ting om, at i Fjor, da vi behandlede Arbejdsløshedslovforslaget, erklærede jeg, at jeg ansaa det Lovforslag for at være saa daarligt, at jeg betragtede det som en given Ting, at Loven ikke kunde holde. Det bedste Bevis for min Paastands Rigtighed har vi vel